

פירעון מוקדם של הלוואה שלא לדיר - עמלות פרעון מוקדם מוגבלות על פי דין

בהתאם להנחיות המפקח על הבנקים (הוראת ניהול בנקאי תקן 454 "פירעון מוקדם של הלוואה שלא לדיר"), ולדף ההסביר שນמסר ללוויים בקשר עם عمالות פרעון מוקדם בהלוואות שלא לדיר, להלן הנוסחה לחישוב עמלת היון בין הפרשי ריבית (כמפורט בסעיף 1.3 לדף ההסביר):

חלק א' - נוסחה לחישוב עמלת היון בגין הפרשי ריבית

א. הגדרות

A	הרכיבת לחישוב רכיב ההיון התקופתי, כמפורט בחלק ב' להלן.
C	הרכיבת הממוצעת המפורסמת היוזעה במועד העמדת ההלוואה, על פי תקופת ההלוואה שנקבעה בהסכם ההלוואה בריבית קבועה, או הידועה במועד שינוי ריבית אחרון על פי תקופת ההלוואה שנותרה עד למועד שינוי קרוב בריבית משתנה.
R	הרכיבת התקופתית החליה על ההלוואה ביום הפירעון מוקדם.
Bi	התשלומים העתידיים התקופתיים בהתאם לתנאי ההלוואה (כולל ריבית שתצטבר).
i	איןדקס לתקופה
n	מספר התקופות מיום הפירעון מוקדם ועד ליום שינוי הריבית.
N	מספר התקופות מיום הפירעון מוקדם ועד לתום תקופת ההלוואה.
PV(R)	סכום הקין הנפרק בפירעון מוקדם בתוספת הפרשי הצמדה או הפרשי שער ובתוספת ריבית, שנצברו עד יום הפירעון המוקדם.
PV(A)	ערך נוכחי של התשלומים העתידיים עד לתום תקופת ההלוואה כאשר התשלומים עד ליום שינוי הריבית והקין ביום שינוי הריבית מהוונים ליום הפירעון מוקדם לפי שיעור הריבית לחישוב רכיב ההיון התקופתי.
PV(C)	ערך נוכחי של התשלומים העתידיים עד לתום תקופת ההלוואה כאשר התשלומים עד ליום שינוי הריבית והקין ביום שינוי הריבית מהוונים ליום הפירעון מוקדם לפי שיעור הריבית הממוצעת המפורסמת היוזעה במועד העמדת ההלוואה, על פי תקופת ההלוואה שנקבעה בהסכם ההלוואה בריבית קבועה, או הידועה במועד שינוי ריבית אחרון על פי תקופת ההלוואה שנותרה עד למועד שינוי קרוב בריבית משתנה.

ב.

1. הנוסחה הכללית

$$PV(A) - PV(C) = \left[\sum_{i=1}^n \frac{B_i}{(1+A)^i} + \frac{1}{(1+A)^n} \sum_{i=1}^{N-n} \frac{B_{i+n}}{(1+R)^i} \right] - \left[\sum_{i=1}^n \frac{B_i}{(1+C)^i} + \frac{1}{(1+C)^n} \sum_{i=1}^{N-n} \frac{B_{i+n}}{(1+R)^i} \right]$$

לא פורסמה C או במרקחה של הלוואה במטרע חוץ בריבית קבועה, יחשב התשלום על סמך הריבית החליה על ההלוואה:

$$PV(A) - PV(R) = \left[\sum_{i=1}^n \frac{B_i}{(1+A)^i} + \frac{1}{(1+A)^n} \sum_{i=1}^{N-n} \frac{B_{i+n}}{(1+R)^i} \right] - \left[\sum_{i=1}^n \frac{B_i}{(1+R)^i} + \frac{1}{(1+R)^n} \sum_{i=1}^{N-n} \frac{B_{i+n}}{(1+R)^i} \right]$$

הערה:
הקרן ביום שינוי הריבית:

$$\sum_{i=1}^{N-n} \frac{B_{i+n}}{(1+R)^i}$$

כאשר $n = N$ (קרי, אין שינוי בריבית עד תום תקופת ההלוואה) יש להתעלם מהמרכיב השני בכל סוגרים מרובעים (כלומר להניח שהקרן ביום שינוי הריבית מתאפסת).

הנוסחה מתאימה גם להלוואות הנפרעות בהפרשי זמן שווים (גם אם התשלומים אינם שווים) וגם להלוואות הנפרעות בהפרשי זמן תקופתיים לא שווים (כך למשל, אם התקופה מוגדרת כחודש, ניתן להפעיל את הנוסחה עבור הלוואה הנפרעת בהפרשי זמן של חודשים שלמים, גם אם הפרשי הזמן אינם שווים. לדוגמה: הלוואה הנפרעת אחת לחודש ואחת לשושנה וחודשים לסיוגין).

2. הלוואות בריבית משתנה במטבע חוץ

במקרה של הלוואות בריבית משתנה במטבע חוץ, יש להב亞 בחשבון גם את הרפרשים בגין התוספת שמעבר לריבית העוגן, בתקופה שלאחר מועד שינוי הריבית.

$$PV(A) - PV(R) = \left[\sum_{i=1}^n \frac{B_i}{(1+A)^i} + \frac{1}{(1+A)^n} \sum_{i=1}^{N-n} \frac{B_{i+n}}{(1+A*)^i} \right] - \left[\sum_{i=1}^n \frac{B_i}{(1+R)^i} + \frac{1}{(1+R)^n} \sum_{i=1}^{N-n} \frac{B_{i+n}}{(1+R)^i} \right]$$

כאשר:

- * A- ריבית העוגן הינה על הלוואה במועד הפירעון המוקדם והתוספת התקופתית החדשה מעבר לריבית העוגן.
- יתר המשתנים מוגדרים בסעיף א' לנוסף זה.
- נכון למועד זה הבנק אינו גובה עולמה זו.

ג. פירעון מוקדם חלק

1. בפירעון מוקדם חלק, במסגרתו נפרעו תשלומים התקופתיים ספציפיים (כגון: קיצור התקופה הלוואה על ידי פירעון מוקדם של התשלומים האחרונים), יחשב הבנק את העולה (על פי הנוסחה) כחלק היחס של העולה בגין פירעון מלא של הלוואה.

2. בפירעון מוקדם חלק, במסגרתו קטנו התשלומים התקופתיים, אך התקופה הלוואה המקורית נשארה ללא שינוי, יחשב הבנק את העולה (על פי הנוסחה), לפי החלק היחס של הלוואה אשר נפרע בפירעון מוקדם.

חלק ב' – קביעת שיעור "הריבית לחישוב רכיב ההיוון"

הלוואות שקליות בריבית קבועה -

הריבית לחישוב רכיב ההיוון תהיה הריבית הממוצעת המפורסמת האחרון הידועה ביום הפירעון המוקדם, לתקופה שנותרה עד תום הלוואה.

בහיעדר ריבית ממוצעת מפורסמת תקבע הריבית לחישוב רכיב ההיוון על פי הריבית השולית למטען אשראי בבנק (ASK) – לתקופה הנותרת עד לזמן הפירעון המקורי, בתוספת מרוח הסיכון שנקבע במועד העמדת הלוואה.

הלוואות שקליות בריבית משתנה -

הריבית לחישוב רכיב ההיוון תהיה הריבית הממוצעת המפורסמת האחרון הידועה ביום הפירעון המוקדם, לתקופה שנותרה עד מועד שינוי ריבית קבועה.

בහיעדר ריבית מפורסמת תקבע הריבית לחישוב רכיב ההיוון על פי כלים סבירים המבטים את הנזק שנגרם לתאגיד הבנקאי כתוצאה מהפירעון המקורי.

הלוואות מט"ח

ריבית משתנה:

הריבית לחישוב רכיב ההיוון תוחשב לפי הבסיס האובייקטיבי החיצוני לקביעת שיעור הריבית בהלוואה, כפי שנקבע בהסכם הלוואה, הידוע בעת הפירעון המקורי, בתוספת ההפחתה או התוספת לריבית הבסיסית שנקבעה בהלוואה.

ריבית קבועה:

הריבית לחישוב רכיב ההיוון תוחשב לפי בסיס אובייקטיבי חיצוני, כמפורט להלן:

ריבית הבסיס למטבע הרלבנטי הידועה בעת הפירעון המקורי לתקופה הנותרת עד לזמן הפירעון המקורי, בתוספת המרווח הכלול בריבית הלוואה, מעל לריבית הבסיס לתקופה הלוואה הידועה בעת העמדת הלוואה.

"ריבית הבסיס" - כאשר יתרת התקופה אינה עולה על שנה, ריבית הבסיס הינה "ריבית הליבור המועגל", כהגדרתה במסמכי ניהול החשבון, כאשר יתרת התקופה עולה על שנים, ריבית הבסיס הינה IRS (Interest Rate SWAP) ששווה לשיעור הריבית האינדיקטיבית, כפי שיפורסם ע"י שירות הדיניות "תומפסון ריטרס" במסך IRS בעמודות ASK (שיעור הריבית הגבוהה) בשעה 9:00 תל אביב או סמוך לה, יום עסקים אחד בישראל, לפני יום קביעת הריבית.

שיעור הריבית לתקופה שאינה מפורסמת במקורות המידע לעיל, תקבע בדרך של אינטראפלציה לינארית, על פי שיעורי הריבית לתקופות סמכות.

כאשר יתרת התקופה הינה בין לשנתים, ריבית הבסיס תקבע בדרך של אינטראפלציה לינארית בין ריבית הליבור המועגל לשנה לריביתIRS לשנתיים.

על אף האמור לעיל, אם במועד קביעת ריבית כלשהיא לא תפורסם ריבית IRS כאמור, אז שיעור ריבית הבסיס יקבע עפ"י פרסום אחר שלדעת הבנק מהוות תחילף נאות לפרסום הנ"ל.